

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 899

din 15 septembrie 2015

Prin Raportul nr. 4885/IJ/2933/DIJ/1260/DIP/2015 Inspecția Judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor efectuate privind apărarea independenței sistemului judiciar, ca urmare a solicitării Uniunii Naționale a Judecătorilor din România (U.N.J.R.).

Analizând Raportul Inspecției Judiciare și înscrisurile atașate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

La 25 august 2015, a fost înregistrată la Inspecția Judiciară dispoziția nr. 19343/24 august 2015 a Președintelui Consiliului Superior al Magistraturii privind solicitarea Uniunii Naționale a Judecătorilor din România (U.N.J.R.) de apărare a independenței și imparțialității sistemului judiciar, cerere care a fost înregistrată la Inspecția Judiciară la ambele direcții, respectiv la Direcția de Inspecție Judiciară pentru Judecători și la Direcția de Inspecție Judiciară pentru Procurori.

Uniunea Națională a Judecătorilor din România a solicitat, în temeiul art. 30 alin. 1 din Legea nr. 304/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Președintelui Consiliului

Superior al Magistraturii să sesizeze Inspekția Judiciară în vederea efectuării de verificări cu privire la apărarea independenței și imparțialității sistemului judiciar față de afirmațiile domnului Gheorghe Nichita, publicate de mass-media în data de 22 august 2015.

În cuprinsul sesizării, Uniunea Națională a Judecătorilor din România a arătat că, potrivit mai multor site-uri de știri, domnul Gheorghe Nichita ar fi declarat că și-a rezolvat problemele cu justiția, afirmații apreciate de către reprezentantul asociației profesionale de o gravitate excepțională, deoarece se transmite opiniei publice ideea că dosarele în care sunt anchetate fapte de corupție pot fi „rezolvate” cu sprijinul serviciilor secrete.

În al doilea rând, se susține că declarația este cu atât mai gravă cu cât vine în contextul în care, tot mai des, anchetele în care sunt implicați în special politicieni, sunt puse de aceștia sub semnul întrebării din punct de vedere al imparțialității, tocmai prin invocarea unei presupuse influențe a acțiunii serviciilor secrete asupra actului de judecată.

Totodată, se arată că impactul acestora asupra opiniei publice este unul puternic, întrucât survine într-un spațiu public în care ideea implicării serviciilor secrete în actul de justiție dincolo de limitele legii a transpărut, cel puțin la nivel de aparență, chiar din declarații ale reprezentanților acestor structuri, fiind reluată o situație referitoare la un interviu din data 30 aprilie 2015 acordat *juridice.ro*, de către un reprezentant al Serviciului Român de Informații.

La soluționarea lucrării au fost avute în vedere date și informații rezultate din conținutul sesizării, fiind atașate și articole de presă.

De asemenea, au fost listate și înregistrări din sistemul electronic Ecris privind cauze judiciare ale domnului N. G. aflate pe rolul instanțelor din București și Iași, fiind obținute și relații judiciare de la Tribunalul București și de la Curtea de Apel Iași.

Au fost depuse și înregistrări referitoare la o lucrare anterioară aflată pe rolul Inspekției Judiciare, ce a fost soluționată de către Consiliul Superior al Magistraturii.

Verificările au fost finalizate la data de 8 septembrie 2015.

În urma verificărilor s-au constatat următoarele:

Pe rolul Secției I Penale a Tribunalului București au fost înregistrate trei dosare penale privind măsurile preventive dispuse față de _____ după cum urmează:

- dosarul nr. _____ având ca obiect luarea măsurii arestării preventive propusă de DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE/DIICOT (art.223 Noul Cod procedură penală) - înregistrat la 1 mai 2015, înaintat în contestație la 4 mai 2015, soluționat la Curtea de Apel București - Secția I penală la data de _____

În cadrul acestui dosar Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție a solicitat judecătorului de drepturi și libertăți luarea măsurii arestării preventive față de _____ (și alte două persoane), pe o perioadă de 30 zile, începând cu 1 mai 2015 până la data de 30 mai 2015 inclusiv.

Prin încheierea pronunțată la 01.05.2015, astfel cum a fost îndreptată material prin încheierea din 02.05.2015, Tribunalul București, Secția I Penală, Departamentul de drepturi și libertăți, a respins propunerea de luare a măsurii arestării preventive cu privire la inculpați, dispunându-se luarea măsurii controlului judiciar.

Împotriva acestei încheieri și a încheierii de îndreptare a erorii materiale a formulat contestație Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție.

Prin încheierea definitivă nr. _____

Secția I penală a Curții de Apel București a admis contestația formulată de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE, a desființat încheierea atacată și, rejudecând în fond, (în ceea ce-l privește pe _____, în baza art. 227 al. 2 Cod procedură penală raportat la art. 219 Cod procedură penală, raportat la art. 218 Cod procedură penală și art. 223 alin. 2 Cod procedură penală, a dispus luarea măsurii arestului la domiciliu față de _____ pentru o durată de 30 de zile, de la data de 8.05.2015 până la data de 6.06.2015, inclusiv.

În baza art. 221 alin. (1) Cod procedură penală, a fost impusă inculpatului obligația de a nu părăsi imobilul din localitatea Iași ș.a.m.d., fără permisiunea judecătorului de drepturi și libertăți, iar, în baza art. 221 alin. (2) Cod procedură penală, pe durata arestului la domiciliu, inculpatului i s-a impus să se prezinte în fața organului de urmărire penală, a judecătorului de drepturi și libertăți, a judecătorului de cameră preliminară sau a instanței de judecată ori de câte ori este chemat și să nu comunice cu ceilalți inculpați ori cu alte persoane cercetate în cauză în calitate de suspecți sau inculpați sau cu martori etc.

- dosarul nr. _____ având ca obiect prelungire arestare la domiciliu (art.222 Noul Cod procedură penală) - înregistrat la 29 mai 2015, cu termen la 30 mai 2015, înaintat în contestație la 2 iunie 2015, fiind soluționată contestația la Curtea de Apel București - Secția I penală la 5 iunie 2015.

Prin încheierea din 30 mai 2015 pronunțată în Camera de consiliu, Tribunalul București, Secția I penală, a fost respins ca nefondată propunerea formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, Secția de combatere a corupției, de prelungire a duratei măsurii arestului la domiciliu dispusă față de

În baza art. 222 alin.7 rap. la art.219 alin.9 Cod procedură penală și art.202 alin.4 lit.b Cod procedură penală, s-a dispus luarea față de inculpat a măsurii preventive a controlului judiciar pe o perioadă de 60 de zile, începând de la data expirării duratei măsurii arestului la domiciliu, fiind impuse pe durata măsurii mai multe obligații potrivit art. 215 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală.

Prin încheierea definitivă

Secția I penală a Curții de Apel București a admis contestația formulată de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE, a desființat încheierea atacată și, rejudicând în fond, a admis propunerea formulată de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A., iar în baza art. 222 al. 2 și 7 Cod procedură penală, a dispus prelungirea măsurii arestului la domiciliu față de _____ pentru o

durată de 30 de zile, de la data de 7.06.2015 până la data de 6.07.2015, inclusiv, fiind menținute obligațiile impuse inculpatului prin încheierea de la data de 8.05.2015.

- dosarul nr. _____, privind înlocuirea măsurii preventive (art.242 Noul Cod procedură penală) - înregistrat la 17.06.2015, cu termen la data de 24.06.2015, înaintat în contestație la 1.07.2015, soluționată contestația la Curtea de Apel București - Secția I penală la data de 2 iulie 2015.

Prin încheierea din 25 iunie 2015 pronunțată în Camera de consiliu, Tribunalul București, Secția I penală a soluționat cererea de înlocuire a măsurii arestului la domiciliu cu măsura controlului judiciar în dosarul nr. _____, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, formulată de către _____

În baza prev. art. 242 alin 2 Cod de procedură penală cu referire la art. 202 alin 1 Cod de procedură penală, a fost admisă cererea formulată de inculpat, dispunându-se înlocuirea măsurii arestului la domiciliu cu măsura controlului judiciar, prev. de art. 215 Cod de procedură penală pe o perioadă de 60 de zile, începând cu data expirării măsurii arestului la domiciliu, fiind impusă și obligația să nu desfășoare activitatea (primar) în exercitarea căreia a săvârșit fapta.

Împotriva încheierii din 25.06.2015, pronunțată de Tribunalul București Secția I Penală, _____ a formulat contestație, care a fost respinsă de către Secția I penală a Curții de Apel București ca nefondată, prin încheierea definitivă din 2 iulie 2015, reținându-se că obligația de a nu exercita funcția de primar a fost stabilită în mod judicios, în scopul de a preveni conduite ilicite similare din partea inculpatului, astfel că nu se justifică înlăturarea obligației de a nu desfășura activitatea de primar în exercitarea căreia a săvârșit fapta, contestația inculpatului fiind apreciată ca nefondată și respinsă ca atare.

În data de 21 august 2015, în cotidianul *Bună Ziua Iași* (bzi.ro), sub semnătura ziaristului Sorin Pavelescu, a apărut un articol (preluat ulterior și de alte mijloace de informare în masă), denumit *Discuții INCENDIARE între Gheorghe Nichita și apropiații săi: „Mi-am rezolvat problemele cu justiția”*.

În cuprinsul articolului se arată că „Nichita i-a anunțat tranșant pe apropiații săi că și-a rezolvat deja problemele cu justiția și că va reveni în curând în fruntea Primăriei. "Eu mi-am rezolvat problemele cu justiția", a spus Nichita". În continuare se susține: „*Cotidianul BUNĂ ZIUA IAȘI a intrat în posesia unor informații bombă de la aceste ședințe, în care Nichita i-a anunțat tranșant pe apropiații săi că și-a rezolvat deja problemele cu justiția și că va reveni în curând în fruntea Primăriei. Fostul edil, suspendat și cercetat penal sub control judiciar pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, a explicat și modul în care și-a "rezolvat", el problemele cu justiția. "Eu mi-am rezolvat problemele cu justiția, înțelegeți voi (frecându-și două degete - n.r.). Aceasta țară este condusă de generalul Florian Coldea, pentru ca președintele Klaus Iohannis nici nu știe ce are de făcut. Să fie foarte clar pentru toată lumea. Eu am fost susținut pe linia serviciilor cât a fost George Maior, șeful SRI și nu mi s-a întâmplat nimic. Dar sa știți că nici de acum nu mi se poate întâmpla nimic! Nimeni nu are ce să-mi facă mie nimic. Eu am deținut controlul atâția ani și-l voi deține și de acum înainte", le-a explicat Nichita, apropiaților săi*”.

În ziarul electronic *sriipesurse.ro*, s-a publicat la 24 august 2015 un articol de presă, intitulat *Gheorghe Nichita, reacție după ce a intrat în vizorul CSM. Atac la un patron de presă, sub semnătura redactorului Florin Pușcaș, în care s-a arătat că:*

« „În ultimele săptămâni, am luat act cu stufoare de campania de presă mincinoasă desfășurată la adresa mea de cotidianul local Bună Ziua Iași. Articolele aduse în spațiul public conțin numai neadevăruri, calomnii, atacuri la persoană, fiind totodată îndreptate și împotriva familiei mele. Mai mult, materialele de presă reprezintă un atentat și la libertatea mea, cel mai recent articol publicat de Bună Ziua Iași fiind o înșiruire de grosolănii, de minciuni, de fapte inventate, fiind calomniat atât eu cât și procurori, judecători sau șefi de servicii secrete. Nimic din acel articol nu este adevărat, este ficțiune de la un capăt la celălalt”, afirmă, în replică, Gheorghe Nichita. »

Prin Hotărârea nr.562/26.05.2015 Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a sesizat Inspekția Judiciară în vederea efectuării verificărilor legale pentru a se stabili existența posibilei afectări a independenței justiției și magistraților față de declarațiile domnului general Dumitru Dumbravă, director al Direcției juridice din cadrul Serviciului Român de Informații date într-un interviu din 30.04.2015, publicat pe site-ul *juridice.ro*.

În cuprinsul hotărârii precizate se menționează faptul că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele: în cadrul unui interviu din data de 30.04.2015, publicat pe site-ul *juridice.ro*, domnul general Dumitru Dumbravă, director al Direcției juridice din cadrul Serviciului Român de Informații a declarat că „ (...) *dacă în urmă cu câțiva ani consideram că ne-am atins obiectivul odată cu sesizarea PN.1, de exemplu, dacă ulterior ne retrăgeam din câmpul tactic odată cu sesizarea instanței prin rechizițoriu, apreciind (naiv am putea spune acum) că misiunea noastră a fost încheiată, în prezent ne menținem interesul/atenția până la soluționarea definitivă a fiecărei cauze*”.

Prin Hotărârea nr. 636/15 iunie 2015 Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a apreciat că afirmațiile făcute de domnul general Dumbravă Dumitru, șeful Direcției Juridice din cadrul Serviciului Român de Informații, cuprinse în interviul din 30 aprilie 2015, publicat pe site-ul *juridice.ro*, nu sunt de natură a aduce atingere independenței sistemului judiciar.

Plângerea prealabilă formulată împotriva acestei hotărâri de Uniunea Națională a Judecătorilor din România, Asociația Magistraților din România și Asociația Procurorilor din România a fost respinsă ca inadmisibilă.

Referitor la atingerea independenței justiției, cu consecința subminării autorității acesteia, inclusiv a sistemului judiciar, respectiv pentru a putea aprecia dacă, prin afirmațiile domnului Gheorghe Nichita, publicate de mass-media în data de 22 august 2015 s-a adus atingere independenței sistemului judiciar, cu consecința scăderii încrederii cetățenilor, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

În conformitate cu art. 133 alin.1 din Constituția României și art. 1 alin. 1 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției.

În acord cu aceste dispoziții cu caracter de principiu, Consiliul Superior al Magistraturii are dreptul și obligația de a se sesiza și din oficiu pentru a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea ori ar crea suspiciuni cu privire la acestea. De asemenea, Consiliul Superior al Magistraturii apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor (art.

30 alin.1 din lege). Consiliul Superior al Magistraturii, după caz, poate dispune verificarea aspectelor semnalate, publicarea rezultatelor acesteia, poate sesiza organul competent să decidă asupra măsurilor care se impun sau poate dispune orice altă măsură corespunzătoare, potrivit legii (art. 30 alin.2 din lege).

Conform art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Superior al Magistraturii are dreptul și obligația de a apăra judecătoria și procurorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea ori ar crea suspiciuni cu privire la acestea. Consiliul Superior al Magistraturii dispune măsurile necesare, conform legii.

Hotărârea nr.326/2005 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii prevede la art. 4: Consiliul apără judecătoria și procurorii împotriva oricărui act de natură să aducă atingere independenței sau imparțialității acestora în îndeplinirea justiției ori să creeze suspiciuni cu privire la acestea precum și că apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor, iar la art. 15 (referitor la atribuțiile Consiliului) prevede: Consiliul are dreptul și obligația să apere independența, imparțialitatea și reputația profesională a judecătorilor și procurorilor. Verificarea aspectelor semnalate se efectuează prin intermediul Inspecției judiciare.

Legea nr. 317/2004 stipulează că inspectorii judiciari au ca atribuții, printre altele, și pe aceea de efectua verificări dispuse de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii pentru soluționarea cererilor privind apărarea reputației profesionale și a independenței judecătorilor; totodată, inspectorii judiciari prezintă Plenului raportul cuprinzând rezultatul verificărilor (art. 74, lit.g).

Nu în ultimul rând, art. 53 și urm. din *Hotărârea nr. 1027/2012 a Consiliului Superior al Magistraturii pentru aprobarea Regulamentului privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară* stabilește procedura de efectuare a verificărilor pentru soluționarea sesizărilor cu privire la independența și imparțialitatea judecătorilor și procurorilor și a cererilor privind apărarea reputației profesionale și a independenței acestora.

Principiile independenței și imparțialității magistraților sunt consfințite de art. 124 alin. 3 din Constituția României, art. 3 alin. 1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și de art. 3 alin. 2 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Potrivit art. 2 alin. 3 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, judecătorii sunt independenți, se supun numai legii și trebuie să fie imparțiali. Conform art. 3 alin. 1 din același act normativ, procurorii se bucură de stabilitate și sunt independenți, în condițiile legii. Alineatul următor stabilește că orice persoană, organizație, autoritate sau instituție este datoră să respecte independența judecătorilor.

În Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară este stabilit, la art. 16, că hotărârile judecătorești trebuie respectate și duse la îndeplinire în condițiile legii, precum și că hotărârile judecătorești pot fi desființate sau modificate numai în căile de atac prevăzute de lege și exercitate conform dispozițiilor legale.

Se reține că dreptul la liberă exprimare este prevăzut de art. 30 din Constituție și nu poate fi exercitat cu încălcarea principiilor independenței judecătorilor și supunerii lor numai legii, principii consfințite de art. 124 alin. (3) din legea fundamentală a statului.

Art. 10 paragraful (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului consacră libertatea de exprimare, arătând că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare și că acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că, în ceea ce privește cauzele penale în care domnul Nichita Gheorghe este anchetat, acesta a fost reținut, arestat la domiciliu, pus sub control judiciar, fiindu-i impuse obligații, inclusiv aceea de a nu exercita funcția de primar.

Se constată că, într-un singur ziar local au fost publicate anumite informații legate de o întrunire cu caracter politic, la care a participat și domnul Nichita Gheorghe, precizându-se că au fost obținute informații privind conținutul unor

părți din discuții, fără a fi redat contextul total al acestora, existând o incertitudine asupra modului de obținere a respectivelor informații.

Este adevărat că informațiile publicate inițial la 21 august 2015 au fost preluate de alte cotidiane, însă nu se poate vorbi de multiplicitatea surselor de informare, ci de o preluare a informațiilor de presă, astfel că în final totul se reduce la aceeași sursă.

Dubiul asupra modului de obținere a informațiilor (o singură sursă, mediată, fără a fi specificată; caracter probabil privat al discuțiilor, lipsa unei modalități obișnuite de comunicare a informațiilor, de genul unei conferințe de presă etc., inexistența altor surse de informare ș.a.), este dublat de vehemența cu care domnul Nichita Gheorghe a negat public aceste afirmații, aducând și argumente suplimentare legate de existența unui conflict mai vechi cu reprezentanții ziarului local, culminând prin a spune că îi va acționa în judecată.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține câteva din regulile minimale referitoare la jurnalism, așa cum sunt acestea expuse în *Rezoluția nr. 1003 (1993) privind etica jurnalistică, adoptată de Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei*, în conformitate cu care difuzarea de știri trebuie să se bazeze pe sinceritate, să fie asigurată prin mijloacele adecvate de verificare și dovadă, prin imparțialitate în prezentare, descriere și narare, zvonurile neputând fi confundate cu știrile.

În speță nu există certitudinea, pe bază de probe concrete, că informarea prezentată opiniei publice este corespunzătoare cu ceea ce se presupune că a declarat domnul Nichita Gheorghe, cu atât mai mult în condițiile în care domnul Nichita Gheorghe a negat vehement că ar fi făcut asemenea afirmații.

Presupunând că informațiile publicate și puse pe seama domnului Nichita Gheorghe sunt reale, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că acestea sunt destul de vagi, făcându-se referire la o frază ambiguă, la gestică și la un limbaj paraverbal.

Astfel se susține că s-a făcut afirmația cum că „*Eu mi-am rezolvat problemele cu justiția, înțelegeți voi (frecându-și două degete - n.r.)*”. Această frază nu poate fi înțeleasă de sine stătător, fiind necesare și alte explicații, completări etc., lipsind (ori fiind greu

de reconstituit) contextul ori paratexul comunicării (cadrul discuțiilor, interlocutorii, modul și genul de adresare, scopul comunicării, continuitatea discuțiilor, mimică, gestică etc.).

În articol sunt menționate și alte afirmații, însă tocmai din motivele de mai sus, acestea nu pot fi puse în legătură cu cele care privesc sistemul judiciar, neexistând nicio corespondență sau o conexitate între ele.

În consecință Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că nu există suficiente indicii că aceste afirmații au fost formulate de către domnul Gheorghe Nichita, dar chiar dacă acestea ar fi fost reale, nu se poate concluziona că ar reprezenta ca atare o atingere adusă independenței și imparțialității sistemului judiciar, formularea fiind generică și irelevantă.

În același timp, celelalte pretinse afirmații ale domnului Nichita Gheorghe nu sunt în directă conexiune cu activitatea judiciară, ci privesc exclusiv viața politică și administrativă, astfel încât Plenul Consiliului Superior al Magistraturii nu va face aprecieri asupra acestora întrucât ar putea căpăta valențe politice, ceea ce nu este permis.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa (cauza Findlay împotriva Regatului Unit, adoptată la data de 25.09.1997 și cauza McGonnell împotriva Regatului Unit, adoptată la data de 08.02.2000) că un rol important în asigurarea independenței și imparțialității judecătorului îl au și aparențele, astfel încât afirmațiile formulate sub diferite modalități trebuie să elimine orice suspiciune privind afectarea independenței judecătorilor.

Referindu-se la restrângerea libertății de exprimare în scopul garantării autorității și imparțialității puterii judecătorești, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza „Braford împotriva Danemarcei” a decis că „interesul de a proteja reputația și a asigura autoritatea magistraților este superior celui de a permite o discuție liberă asupra imparțialității acestora”. În același sens, în cauza „Pager și Oberschlick împotriva Austriei” s-a statuat că „activitatea justiției nu poate fi discutată fără să se aibă în vedere anumite limite pentru a nu submina autoritatea acesteia, comandament deosebit de important într-un stat de drept”.

Se are în vedere că prestigiul justiției și independența acesteia, deși aparent valori distincte, sunt strâns legate între ele, cea dintâi reprezentând un criteriu de evaluare pentru cea de-a doua. Astfel, noțiunea de prestigiu al justiției este legată de conceptul de „aparență de independență” prin aceea că ambele valori pun în discuție încrederea cetățenilor în corectitudinea actului de justiție.

Prestigiul justiției reprezintă aprecierea publică pozitivă a sistemului în ansamblul său.

Referindu-se la independența magistraților, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că este suficient ca aparențele să creeze o îndoială legitimă cu privire la independența magistraților, pentru ca respectarea acestui principiu să fie contestată cu succes (Cambell și Fell, hotărâre 28 iunie 1984, Sramek, hotărâre din 22 octombrie 1984, Belilos contra Elveția, hotărâre din 29 aprilie 1988). Ca atare, punerea în discuție în contextul unei proceduri judiciare în curs a unor aspecte nereale privind modul de îndeplinire a atribuțiilor judiciare specifice funcției de judecător, lansarea în spațiul public a unor informații nereale privind săvârșirea unor presupuse fapte care prezintă conotație penală, creează o îndoială legitimă cu privire la independența judecătorului în instrumentarea și soluționarea dosarului menționat mai sus dar și a independenței sistemului judiciar în ansamblul său prin acreditarea ideii că acest corp profesional este vulnerabil la astfel de practici.

În raportul Singhvi către Comisia drepturilor omului a ONU din 1987, se precizează că „principiile independenței și imparțialității sunt pietrele de fundament ale motivării și legitimității funcției judiciare în orice stat” – (pct. 75).

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată pe de o parte, că afirmațiile atribuite domnului Nichita Gheorghe sunt incerte, iar, pe de altă parte, nu sunt de natură să aducă atingere independenței și imparțialității sistemului judiciar, așa cum ele au fost definite mai sus.

Pentru aceste motive, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că aspectele semnalate de Uniunea Națională a Judecătorilor din România nu sunt de natură să aducă atingere independenței sistemului judiciar, de defăimare a corpului profesional al magistraților și nici de a crea o stare de pericol în raport de specificul

atribuțiilor pe care îl are această categorie profesională sau cu privire la independența sau imparțialitatea vreunui magistrat.

Față de cele expuse, conform dispozițiilor art. 133 alin. (1) din Constituția României, art. 1 și art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, ale art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 19 alin. 1 pct. 6 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor valabil exprimate ale membrilor prezenți,

**PLENUL
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE**

Art. 1. Respinge cererea de apărare a independenței și imparțialității sistemului judiciar formulată de către Uniunea Națională a Judecătorilor din România.

Art. 2. Prezenta Hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii se comunică Inspecției Judiciare.

Dată în București, la data de 15 septembrie 2015

Președinte,

Judecător Marius Badea TUDOSE